

Celem projektu jest opis kultury literackiej polskiego rokoka lat 1795–1830 (z uwzględnieniem kontekstu zagranicznego: francuskiego, włoskiego i angielskiego). Dotychczasowe prace poświęcone rokoku sytuowały ten prąd w okresie oświecenia stanisławowskiego. Badacze wskazywali, że po trzecim rozbiore można zaobserwować jedynie relikty rokoka, pozbawionego rzekomo wybitnych przedstawicieli.

Tymczasem prasa kulturalna doby porozbiorowej aż do powstania listopadowego dostarcza licznych świadectw żywotności prądu. Jego produktywność widać w twórczości i obyczajach panujących na przykład w Towarzystwie Filomatów, a także w tekstach tak różnych pisarzy jak Stanisław Trembecki, Antoni Malczewski czy Adam Mickiewicz. Dzieła tych – i wielu innych – autorów odbierane przez pryzmat estetyki rokoka nabierają zupełnie innych sensów niż te, które narzucała wizja starcia klasycyzmu z romantyzmem, dominująca w narracjach historycznoliterackich.

Projekt zakłada szeroką charakterystykę rokoka, obejmującą społeczno-polityczne warunki jego funkcjonowania oraz przykłady środowiskowego kultywowania rokokowych wzorów literackich i stylów zachowań. Ważnym elementem projektu są interpretacje wybranych tekstów należących do tego prądu, a także opis specyficznych dla rokoka gatunków ekspresji. Filologiczne analizy będą osadzone w szerszym kontekście kulturowym, a polska formacja rokokowa schyłku XVIII wieku i pierwszych trzech dekad XIX wieku zostanie skonfrontowana z rokokiem francuskim, włoskim i angielskim.

Realizacja projektu pozwoli na pionierskie w skali europejskiej komparatystyczne omówienie rokoka literackiego w epoce, którą tradycyjnie wiązano z innymi ruchami estetyczno-ideowymi: klasycyzmem, sentymentalizmem, romantyzmem.